

Οριακή Χρησιμότητα και το παράδοξο του νερού και των διαμαντιών

Για τους οικονομολόγους του 10^{ου} αιώνα αποτελούσε αίνιγμα το γεγονός ότι η τομή του νερού, που είναι τόσο απαραίτητο για την επιβίωση του ανθρώπου, ήταν πιο χαμηλή από την τιμή των διαμαντιών. Μια απάντηση σε αυτό το ερώτημα θα μπορούσε να είναι ότι τα διαμάντια είναι πιο σπάνια από το νερό. Είναι σαφές όμως, ότι οι καταναλωτές αντλούν περισσότερη χρησιμότητα από το νερό (χωρίς αυτό θα πέθαιναν) από ότι από τα διαμάντια. Η έννοια της οριακής χρησιμότητας λύνει το πρόβλημα.

Οι καταναλωτές συνεχίζουν να αγοράζουν ένα αγαθό μέχρι ο λόγος της οριακής χρησιμότητας προς την τιμή να εξισωθεί με τον αντίστοιχο λόγο των άλλων αγαθών. Στο όριο, το τελευταίο λίτρο νερού που πίνουμε ή χρησιμοποιούμε για καθαριότητα προσφέρει ελάχιστη πρόσθετη χρησιμότητα. Στο όριο, το τελευταίο διαμάντι εξακολουθεί να προσφέρει μεγάλη χρησιμότητα. Τα άτομα είναι πρόθυμα να πληρώσουν περισσότερα χρήματα για επιπλέον διαμάντια παρά για επιπλέον ποσότητες νερού.

Η καμπύλη οριακής χρησιμότητας για τις πρώτες σταγόνες νερού είναι πολύ υψηλή. Η αποφυγή του θανάτου αξίζει πολλές μονάδες χρησιμότητας. Οι περισσότεροι όμως από εμάς βρίσκονται πολύ κάτω σε αυτή την καμπύλη, χρησιμοποιώντας μεγάλες ποσότητες νερού μέχρι που η οριακή του χρησιμότητα να γίνει πολύ μικρή.

Χρυσάφης Κωνσταντίνος

Μηχανικός Οικονομίας και Διοίκησης

Υποψήφιος Διδάκτωρ Πολιτικών Μηχανικών ΔΠΘ